

det halvt kammeratlige Forhold, der ogsaa altid havde bestaaet imellem dem, til deres Hjerter havde hun dog aldrig fundet Vej. Hvad Jytte inderst inde følte og tænkte, fik hun intet at vide om. Det betroede hun kun sit Klaver.

TORBEN gik denne Aften lige hjem til sit Hotel. Han var ikke længer saa tilfreds med Dagens Udbytte. Paa sit Bord fandt han nogen Post, der var sendt efter ham fra Wiesbaden, deriblandt en Avis i Korsbaand, der gjorde ham lidt nysgerrig, fordi han i Udskriften genkendte Asmus Hagens ilfærdige Lægepen. Alligevel blev han siddende med Avisen i Haanden uden at bryde Omslaget.

Hans Tanker var bleven tilbage hos Jytte. De forfulgte hende mistænksomt paa de gamle Snigveje. Der var altsaa ogsaa en Hr. Mohn! Det var allerede Nummer to! Var der flere? Og havde hun maaske ladet sig kysse af dem Alle i Skjul af et Par høje Havemure? . . .

Der blev banket paa hans Dør.

Tjeneren bragte et Kort.

»Er den Herre derude? Bed ham om at ulejlige sig herop?« sagde han og var taknemlig for at blive revet ud af sine lumre Tanker, som han nu skammede sig over.